

TIJD VAN LEVEN THOMAS LOK 2010-2012

Gewone mensen leiden vaak bijzondere levens. Na hun dood wordt hun levensverhaal meestal maar in beperkte kring verteld. Tijd van Leven gaat over mensen over wie je een boek zou kunnen schrijven. Zoals Thomas Lok (2) uit Hoogeveen. **Door Ed van Tellingen**

Veel gegeven

Twee jaar, drie maanden en veertien dagen. Moeder Francis Lok lepelt de dagen zo op. Twee data staan als boekensteunen onwrikbaar op een plank. Een zonnetje bij 27 augustus 2010, een sterretje bij 11 december 2012. Daartussen voltrok zich het leven van Thomas Lok uit Hoogeveen. Een kort, maar rijk leven. Een dik boek vol mooie prenten, ondanks de ontelbare behandelingen die Thomas onderging in het UMCG.

Zijn ouders Peter Kip en Francis Lok kunnen pagina's vol schrijven over hun stoere, dappere, vrolijke en tevreden knulletje. Dat doen ze ook. Kijk maar even op www.komteenbabybijdedokter.nl.

Op de keukentafel ligt een lange kralenketting. Kralen in alle kleurtjes van de regenboog. Elke kraal staat voor een behandeling: een prik, een bestraling, een chemokuur of MRI-scan. De eerste kralen vormen de letters van Thomas. Op 11 december ging het niet meer. Francis: "Tot de laatste dag hoopten wij dat hij toch nog een dag extra mocht leven."

Thomas is er niet meer, maar alles in het huis ademt zijn geur. "Thomas moet genoemd blijven." Dat blijft hij. Een levensgrote foto domineert de kamer, jungledieren stijgen op in ballonnen. Thomas was er gek op. Zijn moeder: "Elke dag dat ik beneden kom, verwacht ik hem weer. Elke dag wordt zwaarder in het besef dat hij er niet meer is. Elke seconde denken we aan hem."

Vader Peter Kip: "Het leven van Thomas is het meest heftige maar ook het mooiste dat ons is overkomen." Ouder dan twee jaar mocht hij niet worden, maar zeggen zijn ouders: "Hij heeft in zijn leven zo ontzettend veel gegeven dat hij ons totale leven heeft veranderd. Het leven is kwetsbaar en niet te plannen. Hij heeft ons vader en moeder gemaakt en ons zoveel onvoorwaardelijke liefde geleerd."

Thomas is het eerste kind van Peter Kip (35) en Francis Lok (31). De zwangerschap verliep voorspoedig, maar bij de geboorte toonde zijn hals een grote zwelling. Het bleek een uiterst zeldzame en kwaadaardige tumor, een 'AT/RT'. Even een reuzensprong over de lijdensweg heen: Thomas kreeg een tracheacanule, omdat hij na de operatie niet meer op normale wijze kon ademen. Dat niet alleen: ook zijn slijm moest elke keer worden uitgezogen.

Thomas had continue zorg nodig, 24 uur aaneen, elk etmaal opnieuw. "Geen minuutje konden we hem alleen laten. Als ik wilde douchen moest Peter bij hem zijn." Francis Lok onderbrak haar werk om voor Thomas te zorgen, Peter ging flexibel werken. Zeven nachten per week kwam een nachtverpleegkundige.

▲ Thomas Lok.

Hoe ziek hij ook was, in perioden dat Thomas zich goed voelde, was hij een toonbeeld van kracht en vrolijkheid. Verstandelijk liep hij zelfs voor. Praten kon hij niet (de tracheacanule zat onder zijn stembanden, waardoor er geen lucht meer langs kon), maar met zijn vinger en mimiek maakte hij duidelijk wat hij wilde.

Geen geluiden: alleen tranen wanneer hij huilde. "We leerden een totaal andere manier van omgaan met een kind. Kijken naar zijn gedrag, invoelen wat hij wilde." Niet zijn beperkingen benadrukken, maar concentreren op wat hij wel kon. "Voor je kind doe je alles."

Op goede dagen gingen ze dagjes uit. Vooral naar dierentuinen. Een vracht aan spullen ging mee. Thomas genoot. Dus ook zijn ouders. Zo werkt dat. Thomas was een grote dierenvriend, vooral de grote giraffen waren favoriet. Elk dier kreeg evenveel brood. Daar zorgde hij wel voor.

De eerste maanden van 2012 was de toestand redelijk stabiel. Ze zijn zelfs nog een weekje op vakantie geweest. In augustus vierden ze zijn tweede verjaardag uitbundig. Het zou zijn laatste zijn, dat voelden ze wel. De dokters waren toch al verbaasd dat hij zo 'oud' kon worden.

De wereld ziet er anders uit. De angst is erin geslopen, het onbezorgde van het leven is afgeschilferd. Peter Kip: "Je komt in de wereld van de kinderoncologie. Allemaal kinderen met kanker. Kale koppies. Een opeenhoping van verdriet bij ouders."

Thomas Luca Lok, een sterk mannetje, een vrolijk mannetje, een prachtig mannetje. Een mannetje dat je nooit vergeet.

... Thomas was een grote dierenvriend, vooral de grote giraffen waren favoriet. Elk dier kreeg evenveel brood. Daar zorgde hij wel voor ...